

نشریه ماهانه:

3rd. Series, Issue 110

سری سوم، شماره ۱۱۰

February 2023

بهمن / اسفند ۱۴۰۱

Editor-in-chief: Mino Hemati
E_mail: minohemati@gmail.com

سرپرست: مینو همتی

مدیرمسئول: شراره رضائی

Managing editor: Sharareh Rezaei
E_mail: shararehrezaei.p@gmail.com

مطالب

پاتل بررسی دستاوردهای انقلاب زن، زندگی، آزادی
دینا نامی، فریبا رشیدی، پروانه عظیمی و شراره رضائی

نبض تپنده اعتراضات اخیر ایران کجاست؟
وری شریفی

پوستر 8 مارس اقدام مشترک

بیانیه ۲۵ تشکیل مستقل زنان ایرانی به مناسبت روز جهانی زن، ۸ مارس ۲۰۲۳

بررسی وضعیت زنان ایران در نروژ
گزارش از: فریبا رشیدی

♦ ستون آزاد نیمرخ:

- * از میزبانی زنانه تاروایت مستقلانه
- * تداوم سرکوب؛ آغاز دور جدید گرفتاری زنان معترض

♦ اساسنامه سازمان رهایی زن

♦ ستون مطالب ویژه:

- * مسمومیت‌های زنجیره‌ای؛ با عقبه فکری قتل‌های زنجیره‌ای و اسپیدپاشی‌ها
آرش اخوان

♦ ستون خبری:

- * تجاوز به بازداشتیان زن در بازداشتگاه اطلاعات سپاه زاهدان

معرفی سایت های برنامه های تلویزیونی، آرشیو نشریه، راه ها و شماره تماس با ما

8 مارس روز جهانی زن گرامی باد

”ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم“

توجه: نظر به اهمیت حمایت و همبستگی با فعالین جنبش رهایی زنان در افغانستان و در این برهه حساس تاریخی که حاکمیت ارتجاع اسلامی بر زندگی و مبارزه زنان در راه رهایی سایه افکنده است و بسیاری رسانه ها بطور دائم و یا موقت قادر به انتشار نیستند. بر آن شدیم که صفحات ستون آزاد ماهنامه رهایی زن را به رسانه نیمرخ اختصاص دهیم و میزبان نویسندگان نیمرخ باشیم تا مخاطبین آن نشریه در این دوران انتقالی از مطالب مورد علاقه خود محروم نباشند. با توجه به برد وسیع ماهنامه رهایی زن در ایران و افغانستان و سایر نقاط جهان، امیدواریم بتوانیم پژواک صدای زنان افغانستان و نوری از امید در این دوران تاریک باشیم. به امید روزهای بهتر

مینو همتی

به نشریه رهایی زن بپیوندید

برای نشریه رهایی زن مطلب و مقالات ”اجتماعی، حقوقی، روانشناسی، جامعه شناسی، بهداشتی، تجارب و گزارش های شخصی از زندگی زنان (خودتان) و کودکان...“، شعر، اخبار، گزارش، ترجمه، معرفی کتاب و فیلم های خود را می توانید به آدرس ایمیل زیر ارسال کنید.
Markazi@RahaiZan.org

پانل بررسی دستاوردهای انقلاب زن، زندگی، آزادی
دینا نامی، فریبا رشیدی، پروانه عظیمی و شراره رضانی

پشت زنان ایستاد و از این جنبش حمایت کردند، با ادامه اعتراضات که به بهانه حجاب اجباری شروع شد مردم در اعتراضات خیابانی وسیعاً شرکت کردند و به کل نظام جمهوری اسلام نه محکم گفتند و خواهان پایان نظام اسلامی هستند و این اعتراضات با صدای ژن ژیان آزادی کل ایران را گرفت و حتی جهانی شد. این اعتراضات از جوانان شروع شد و نسل ما که پدر و مادرها هستند پشت این اعتراضات را خالی نکردند و جوانان را حمایت و سازماندهی کردند. در کل مردم از کل نظام خسته و تنفر دارند. خواهان آزادی و دموکراسی هستند.

پروانه عظیمی: طی بیش از چهار دهه‌ی گذشته، جامعه ما شاهد انواع تبعیضات، مزاحمت‌ها و تضییع حقوق زنان از محل کار و مدرسه و دانشگاه گرفته تا خیابان، و از بازداشت و زندان گرفته تا ضرب و شتم در خیابان بازداشت، شلاق و... و از اسیدپاشی در اصفهان گرفته تا قتل زنان در کرمان، بوده است. به موازات آن شاهد رشد و گسترش اعتراضات به حجاب اجباری به ویژه از سوی دختران و زنان جوان تحصیل کرده به صورت‌های مختلف نیز بوده و اینک پس از چهار دهه با تغییرات جامعه‌شناختی و دموکراتیک و به ویژه افزایش آشکار موفقیت زنان در حوزه‌های تحصیلات آکادمیک که طی دهه‌های گذشته رخ داده و منجر به افزایش سهم زنان در ساختار جمعیتی جامعه شده است. در کنار بسیاری دیگر از مطالبات عدالت‌خواهانه و دموکراتیک جامعه‌ی ایران، لغو حجاب اجباری و حق پوشش اختیاری نیز به مطالبه‌ی وسیع زنان (و مردان) ایران تبدیل شده است که اساساً به صورت نافرمانی مدنی نیز آن را دنبال می‌کنند. مجموعه‌ی گسترده‌ای از مطالبات دموکراتیک و عدالت‌خواهانه در جامعه ما مطرح است و توده‌های وسیع مردم از کارگران و زحمتکشان و مزدگیران، بازنشستگان، جوانان و دانشجویان، زنان، هنرمندان و نویسندگان، روزنامه‌نگاران، کادر درمانی و وکلا، فعالان محیط زیست، اقلیت‌های ملی و

توسط خود زنان و حمایت کم نظیر مردان آزادیخواه و برابری طلب از این تحول را چگونه ارزیابی میکنید؟

دینا نامی: با سلام خدمت بینندگان عزیز و خوشحالم که در این برنامه و موضوع مهم در برنامه امشب حضور دارند.

یکی از دستاوردهای این جنبش این بود که خود زنان حجابشان را برداشتند اگر چه این جنبش با مرگ ژینا شروع شد و مسئله حجاب نه تنها در ایران بلکه در دنیا مطرح شد. دولت جمهوری اسلامی اگر چه میخواد این مسئله را قبول کند ولی تا درجه ای مجبور شده از این موضوع چشم پوشی کند. به دو دلیل اینکه زنان دیگر زیر بار زور و ستم و حجاب اجباری نمی‌روند و دوم خطری برای جمهوری اسلامی شده است.

فریبا رشیدی: اول با سلام خدمت شما و مهمان برنامه و بینندگان تلوزیون رهبانی زن. همانطور که آگاه هستید جنبش ژن، ژیان، نازادی، زن زندگی، آزادی از کردستان شهر سقز و با کشته شدن ژینا امینی توسط جلادان جمهوری اسلامی شروع شد و آغاز این جنبش روز خاکسپاری ژینا زنان با همدردی با خانواده ژینا حجاب و روسری‌های خود را به نشانه اعتراض به حجاب اجباری از سر برداشتند و این یعنی یک نه محکم گفتن به حجاب اجباری و خوشبختانه مردان غیور کردستان هم در

انقلاب زن، زندگی، آزادی با اسم رمز مهسا، ژینا امینی هرچند از شهر سقز در ایران آغاز شد، لیکن مرزهای جغرافیایی را در نوردید و در سراسر جهان صدا و تصویر خود را در مغز و قلب صدها میلیون انسان آزادیخواه و برابری طلب مخابره کرد. رهایی زن همچون معیار رهایی جامعه از قید و بند قوانین، و آداب و رسوم زن ستیز و ضد بشری نیز جهانشمول است. در این برنامه در یک پانل از فعالین حقوق زنان تشکیل دادیم تا با اشاره مختصر به تاریخچه مبارزات زنان و بخصوص زنده نگهداشتن سنت هشت مارس برای چندین نسل و نتیجتاً جاری شدن اهداف و مطالبات برابری طلبانه جنبش رهایی زن در جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی تا برابری، مورد بحث و بررسی قرار دهیم.

دینا نامی، فریبا رشیدی، پروانه عظیمی و شراره رضانی فعالین حقوق زنان که در این پانل شرکت دارند.

عزیزان به برنامه رهایی زن خوش آمدید. روند پانل به این صورت است که هر یک از عزیزان بترتیب پاسخ خود را به سوالات مشترک مطرحه ارائه میدهند و در دور بعد میتوانند در مورد پاسخ دیگر پانلیستها نیز اظهار نظر نمایند.

مینو همتی: پیشروی های جنبش زن زندگی آزادی در تثبیت دوافکتو لغو حجاب اجباری

مذهبی و ... برای دستیابی به مطالبات اجتماعی خود در برابر نقض گسترده این حقوق که شواهد فراوان آن غیرقابل انکار است، به شیوه‌های مختلف دست به کنش‌گری اجتماعی و سیاسی می‌زنند.

دولت سرمایه داری حاکم بر ایران، سرکوب زنان و حمله هر روزه و بی وقفه به حقوق آنان را به یکی از ارکان اصلی حاکمیت خود تبدیل کرده است و از این طریق تمام اقشار و طبقات پایینی را مرعوب می‌کند. لذا آزادی گل جامعه ایران از ستم و استثمار، بیش از هر زمان دیگری به امر آزادی زنان پیوند خورده است. دفاع از کلیه مبارزات زنان برای کسب تساوی کامل و رفع هرگونه تبعیض با دفاع از منافع تمام زحمتکشان ادغام شده است. کارگران و زحمتکشان مرد در ایران در دفاع پیگیرانه و بدون قید و شرط از مبارزات زنان برای کسب حقوق اولیه شان دینفع هستند. دفاع از حقوق زنان و آزادی آن‌ها از قید و بند قرون وسطی‌ای، راه را برای آزادی کل جامعه هموار می‌کند.

شهره رضائی: ضمن سلام به شما، مهمانان و بینندگان عزیز برنامه ی سازمان رهایی زن.

بنیاد جنبش "زن، زندگی، آزادی" اگرچه با مرگ مهسا امینی، توسط اوباش گشت ارشاد، مثل جرقه ای بود بر تلی از باروت علیه قوانین قرون وسطایی و قوانین سازمان یافته ی شرعی و حکومتی علیه زنان و آپارتاید جنسی، ولی تاریخ مبارزات آزادی خواهانه، تنها به این دوره اخیر بر نمی‌گردد و ریشه‌ها و پایه‌های این جنبش نه تنها به قدمت تاریخ حکومت اسلامی بلکه به قبل از اون برمیگردد. این جنبش گره خورده به مبارزات سال‌های حتی پیش و پس از انقلاب ۵۷، به اعتراضات آبان و دیماه که مبارزه ی حق طلبانه ی طبقه‌ی کارگر، جوانانی که آینده ای برای خودشون متصور نبودند و جویای آزادی، رفاه و امنیت، از حاشیه ای ترین مناطق شهرها، علیه فقر و فلاکت و گرانی های سرسام آور شکل گرفت و در میانه این بحبوحه، "دختران خیابان انقلاب" عروج کردند، زنانی که بدون هیچ مماشات و تقلیل خواست و مطالبات بحق شان، روسری‌ها را

برسرچوب کردند و علیه حجاب که پاشنه ی اشیل حاکمیت برای به اسارت گرفتن نه تنها زن بلکه تعرض وسیع به کل جامعه است، قد علم کردند.

اعتراضات و جنبش آزادی و برابری، ریشه در تمام خیابان‌های ایران دارد و هر زمان بالغ تر و پیشروتر می‌شود و این را هم باید تاکید کنم که در حاکمیت‌های اختناق‌ی و استبدادی، به لارجم هر اعتراضی، به اعتراض علیه کل حکومت منجر خواهد شد. اگرچه پاسخ هر اعتراضی را، حکومت با سرکوب و باتوم و رها کردن وحوش‌ش به خیابان‌ها میدهد ولی در همه ابعاد مبارزاتی، جنبش‌های طبقاتی از مبارزات کارگران، معلمان و بازنشستگان و دیگر اقشار جامعه، همیشه در دل جامعه جاری بوده و هرگز متوقف نشده و نگذاشته یک آب خوش از گلوی حکومت اسلامی پایین برود.

اگر تا دیروز با قربانی کردن زنان که نیمی از جامعه هستند، کل جامعه رو مورد تعرض قرار می‌دادند. امروز همانطور که خودتون گفتید در این اعتراضات شاهد این بودیم و هستیم که مردان جوان آزادی خواه دوشادوش زنان به خیابان‌ها آمدند و علیه آپارتاید جنسی و در دفاع از برابری و رهایی زنان در جنبش سرنگونی انقلابی همراه شدند. خیزش میلیونی این دوره از کردستان تا زاهدان، از تهران تا رشت، از اصفهان تا مشهد و تمام شهرهای ایران، نشان داد که انقلاب آتی نه تنها بر علیه کل حاکمیت هست بلکه بر علیه قوانین عقب مانده شرعی و اسلامی و ضد زن هست و خیز برداشته تا در انقلاب سوم، مهر خودش را برای برابری و آزادی کامل زن و مرد بزند.

مینوهمتی: با اینکه جنبش رهایی زن بر مطالبات برابری طلبانه خود در همه شئون اسرار میورزد، همزمان ما شاهد حضور فعال زنان در صف مقدم عبور از روی نعلش حکومت اسلامی و گام برداشتن برای برقراری یک جامعه سکولار، آزاد و برابر هستیم. بنظر شما ملزومات تشکل یابی برای

دستیابی به این اهداف چه میتواند باشد؟ **دیانا نامی:** ما تجربه دوران قبل از انقلاب اسلامی رمان ۱۳۵۷ را داریم ما در آن زمان بر رژیم شاهنشاهی معترض بودیم و تظاهرات کردیم بر یک سیستم سرمایه داری در آن زمان فقیرا فقیرتر می‌شدند و ثروتمندان ثروتمندتر، و یک رژیم طبقاتی بود. ما در آن زمان حجاب اختیاری داشتیم ولی هر کسی مخالف شاه بود زندانی میشد یا اعدام میشد، زندان‌ها پر از زندانی سیاسی بود. ما تظاهرات کردیم انقلاب کردیم ولی نمیدانستیم که چه کسی می‌خواهد سر حکومت بیاید. ناخواسته خمینی را که در فرانسه تبعید شده بود توسط غریبها به ایران فرستاده شد به عنوان رهبر جمهوری اسلامی که در آن زمان بی‌بی سی غول میدیا بود تبلیغات وسیعی علیه او می‌کرد و غربی‌ها از این فرصت استفاده کردند و در آنزمان سرکوب گری شروع شد. حرف من این است که دوباره اجازه ندهیم که مرتجعین بر این انقلاب سوار شوند. این انقلاب با مردم شروع شده و توسط مردم آزادیخواه سازماندهی شده پس اجازه ندهیم کسانی از خارج بدون هیچ سواد سیاسی بیایند و این انقلاب زن زندگی آزادی را به بیراهه بکشند. ما دولتی می‌خواهیم که بر اساس رای و نظر مردم تأیید شود و به حکومت شورایی این ندا را به مردم بدهد.

فریبا رشیدی: اتحاد و همبستگی حول اهداف مشترک ماست. این اهداف مشترک منشور رهایی زن هم هستند. کلیه قوانین تبعیض آمیز و خشونت بار علیه زنان باید فوراً ملغی شود. آزادی و برابری کامل و بدون قید و شرط زن و مرد، در کلیه شئون زندگی فردی، خانوادگی، سیاسی، اجتماعی و مدنی باید به عنوان قانون کشور بدل، اعلام و تضمین شود. حق ازدواج، طلاق، حضانت و سرپرستی کودک، جزو ابتدایی ترین حقوق برابر زن و مرد است. - دست مذهب از زندگی زنان باید در کلیه شئون کوتاه شود. ستم زدایی از زن، بدون مذهب زدایی از جامعه امکان پذیر نیست. کلیه قوانین مذهبی اعم از صیغه، تعدد

زوجات، د یه و ... فورا با ید ملغی شوند .
 - دولت و آموزش و پرورش باید فورا از مذهب جدا شود . این پیش شرط مهم سکولار یزه کردن جامعه و ستم زدایی از زن است .
 - مبارزه بی وقفه علیه مردسالاری و زن ستیزانه در جامعه در همه وجوه اخلاقی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی با ید رسما و قانونا سازمان داده شود و از پشتیبانی و حمایت دولت سکولار برخوردار شود .
 بدلیل کمبود وقت به مفاد دیگر اهداف در اینجا نمیپردازم .

پروانه عظیمی: آنچه امروزه در کف خیابان های ایران میگذرد و همه را شگفت زده کرده است ، بی شک حاصل چهار دهه بی حقوقی و سرکوب سیستماتیک زنان در جمهوری اسلامی است . زنانی که هرگز تسلیم نشدند و به عنوان نیروهای اجتماعی مقاومت و نا فرمانی به اشکال مختلف از حقوق خود به دفاع بر خاسته اند . زنان در جامعه بطور جدی خواهان حقوق برابر در تمامی حوزه های اجتماعی، سیاسی، اقتصادی ، فرهنگی هستند و زمینه آن را در این سال های تبعیض و بی حقوقی آماده کرده اند . به نظر من پروسه هم گرایی برابری زن و مرد در راه است . زنان ایرانی خود کنشگر هستند دیگر قیومیت نمی پذیرند آنها می خواهند خود مالک بر بدن خود باشند . آنها به طرز شگفت انگیزی جاده را هموار کرده اند . آنها میدانند چه نمی خواهند و مهمتر که می دانند چه می خواهند . حق زندگی ، برابری ، آزادی .

جرقه جنبش انقلابی از طرف زنان زده شد . مسئله زنان با مسئله ملی گره خورده و روند همبستگی ملی را ایجاد کرده است . نه تنها در ایران بلکه در جهان طنین انداز شده و عکس العمل جهانی را بر انگیزخته است . ساختار شکن است و اسلام سیاسی را نشانه گرفته است ، و خلاصه اینکه روندی آغاز شده که غیر قابل بازگشت است .

ساختن تشکیلات مستقل و انقلابی زنان از اهمیت فوق العاده مهمی به ویژه در شرایط عینی کنونی برخوردار است . چرا که با وجود چنین تشکلاتی، زنان قادر خواهند شد به طور سازمان یافته و با برنامه های دقیق تر در

مبارزه شرکت جسته و در عین حال شرایط را برای سهیم شدن هزاران هزار زن دیگر برای به خاک سپردن هم زمان حجاب اجباری و جمهوری اسلامی، مهیا کند . با تشکیلات رادیکال زنان است که می توان علیه پدر/مردسالاری ریشه دار در جامعه که در همین روزهای مبارزاتی نیزبخشا در شعارها بازتاب دارد، مبارزه هدفمند و تاثیر گذاری را سازماندهی کرد .

شراره رضائی: اگرچه امروز تا حدودی اعتراضات، نسبت به شروع این جنبش و قبل تر، کمی به ظاهر فروکش کرده که این طبیعی هست در هر جنبش و اعتراضات در دنیا هرگز یک شبه انقلاب نشده و این مراحل را از سر میگذرانند که از یک جهاتی هم بسیار خوب هست اینکه مرزبندی ها و صف بندی ها مشخص می شود در عین حال متشکل تر و سازمان یافته تر مبارزات را در خود تقویت و با خودش همراه می کند . ولی جامعه، ملتهب هست و خود حاکمیت هم این را می داند و دائما سران حکومت این را تذکر می دهند که طوفان جنبش بعدی بسیار سهمگین تر خواهد بود ولی اینکه چطور باید این ملزومات رو فراهم کرد، با تشکل های محلی، تسخیر محله ها، کوچه ها و بدست گرفتن کنترل محلات و دانشگاه ها و شهرها و روستاها و هرکسی که هر جا هست . ضمنا باید راه مقابله با ارازل و اوباش سرکوبگر را با دادن کمترین هزینه انسانی یاد بگیریم .

ارتباط با تشکل های معلمان، پرستاران، صنف و بازاریان و خصوصا تشکل های کارگری و استفاده از تجارب مبارزاتی کارگران، شکی نیست که قدرت کارگر، بالاترین نیرویی هست که می تواند رسیدن به انقلاب سوم را تضمین کند . چرا که چرخه های اقتصاد کشور در دست طبقه ی کارگر هست و آنچه که کارگر را می تواند برای شرکت در یک انقلاب مجاب کند، اینکه افق و خواست جامعه برای یک انقلاب چه است؟! مسلما در هر خیزشی که شکل می گیرد مثل آبان و دیماه و .. تا به امروز دستاوردها و پیشرفت هایی را جامعه کسب کرده که باید جدال های آینده را برای انقلاب

آتی بر روی آن پیشروی ها، سنگربندی کرد و ساخت .

تاریخ مبارزات قبل ترها و همینطور خیزش اخیر توانست گشت ارشاد و اوباش قمه کش های سازمان یافته ی اسلامی را از جامعه عقب براند، حق اعتراض و اعتصاب و تشکل مستقل را به حاکمیت تحمیل کند همانطور که خودتان گفتید حجاب به شکل دوفاکتو در جامعه لغو شده است . تا همین امروز دستاوردهای عظیمی داشته و به حاکمیت میگوید که جامعه ی ایران یک بار دیگر کمر به ساقط کردن حاکمیت جهل و جنایت اش در هر شکل و فرم ش، بسته است .

مینو همتی: انقلاب زن، زندگی، آزادی هر چند که از داخل ایران آغاز و گسترش یافت، لیکن بازتاب آن در قلب و اندیشه مهاجران و پناهجویان ایرانی در خارج از کشور شوری برانگیخته و افکار عمومی جوامع غربی را نیز دستخوش تحولی مثبت به نفع این انقلاب کرده است، مشاهدات و ملاحظات شما در این موارد چیست؟

دیانا نامی: جنبش ژن، ژیان، نازادی یک نوری در یک تونل تاریکی بود که در تمام دنیا تأثیر گذاشت مخصوصا اسلام سیاسی که هدف اصلیش سرکوب زنان و سرکوب جامعه است این بار با مبارزه خود زنان روبرو شد و اینکه باعث شد ما بیشتر فعالیت بکنیم و پشتیبان این انقلاب باشیم .

فریبا رشیدی: جنبش زن زندگی آزادی تمام دنیا را فرا گرفت اول خود مردم آزادیخواه در کردستان و تمام ایران بر علیه تمام حکومت ۴۴ ساله رژیم برخاستند و تضاهرات کردند و دوم رسانه ها صدای مردم را به تمام دنیا رساندن و تضاهرات و پشتیبانی مردم در خارج از کشور . مثلا در نروژ هر هفته اعتراضات و آکسیون بوده و میدیا و تلوزیون و حتی رئیس پارلمان از مردم حمایت کرد و خواهان آزادی و دموکراسی برای ملت ایران هست .

پروانه عظیمی: آنچه امروزه در کف خیابان های ایران میگذرد و همه را شگفت زده کرده است ، بی شک حاصل چهار دهه

دوست دارم این نکته را تاکید کنم که همیشه اینطور نیست که هر صدایی و هر اعتراضی در خارج از کشور، به نفع این انقلاب است. ما این روزها شاهد این هستیم که کسانی که تا دیروز، مردم رو از کلمه ی "انقلاب" به بهانه های ترس از سوریه ای شدن می ترساندند الان در چهره های دروغین اپوزیسیون های خودخوانده ظاهر شدند و می خوان مثل سال 57 موج سواری کنند و انقلاب سوم ایران را به انحراف بکشانند. با پروپاگاندا ها و حمایت مدیای مینستریم از اینترنشنال و ایندپندت و غرب، شاهد رژه های نئوفاشیست ها که با قباحتم تمام عکس های سلاح ها و شکنجه گران ساواک، را ستایش می کنند در کشورهای اروپا و آمریکا بالماسکه های مضحکی براه افتاده که چیزی جز خفه کردن صدای مخالفان نیست و تلاش میکنند به اسم مردم، خودشان را نمایندند، و زمینه ها را برای رهبران خود خوانده آماده کنند.

درحالی که زنان و مردانی که در خیابان ها هر روز مبارزه می کنند، زنان و مردانی که ارزشمندترین عضو بدنشون و چشم هاشون را از دست دادند. مردم زاهدان که هر جمعه به گلوله بسته میشوند و بهای سنگینی از اولین روزهای خیزش دادند و در اعتراضات شان شعارهای، "نه سلطنت، نه رهبری، آزادی و برابری" و "قدرت شورائی و برابری زن و مرد" دادند، این رسانه ها صدای اونها نیستند، چونکه منافع شون در این نیست و حکومت اسلامی دارد بسیاری از این معترضان و زندانیان سیاسی را، در بایکوت خبری اعدام می کند.

مینوهمتی: در ماههای اخیر ضرورت تشکیل یابی در ستوه مختلف هم در داخل و هم در خارج از کشور بشدت حس میشود. در پاسخگوئی به این نیاز در تدارک باز نشر سند اهداف سازمان رهائی زن هستیم، شراره عزیز در این مورد توضیحاتی دارند که به بینندگان برنامه ارائه میدهند.

ادامه در ص ۱۰

خیزش انقلابی زنانه، خیزش انقلابی یا جنبش ژینا، با مطالبات پیشرو و رادیکال از جمله آزادی و برابری، در دل جغرافیائی که هر روز از گوشه کنار آن وهمینطور کشور های اطراف اسلام زده اش، جامعه را به سیاهی کشاندند و یک ارتجاع ظهور میکند و به جامعه این سیاهی و بدبختی را تحمیل می کنند، مثل عراق، زنان افغانستان، سوریه، ترکیه و غیره، اما در قلب این قاره، پدیده ای به نام زن زندگی آزادی و مطالبات برابری، رفاه، سعادت، معیشت، شأن انسانی و ترقی خواه، پا به عرصه میدان میگذازد که نه تنها حکام و قدرتهای منطقه بلکه جریانات راست و تمامی جنبش های تحریفی به اصطلاح مدافع آزادی و زن را متوجه این سطح از رادیکالیزم و تعرض برای آزادی خواهی و برابری طلبی و خواست های ماکزیمالیستی زنان میکند. دنیا را نه تنها تکان میدهد و بلکه منشاء اثر می شود.

امید در دل تمام مهاجران، پناهجویان و کسانی که به هر دلیلی زیر ضرب حکومت شکنجه و جنایت هستند یا از آن جامعه مجبور به فرار شدند، جوانه زد و همینطور امیدها و همراهی زنان و مردان آزادی خواهان در کشورهای تحت ستم دیکتاتوری زن ستیز مثل افغانستان، ترکیه و دیگر کشورها که ما شاهد پیام ها، کلیپ ها و همراهی های بسیار دلگرم کننده از طرف فعالین زنان در این کشورها بودیم. و البته از طرف دیگر این جنبش، هراسی در دل حاکمان دیکتاتورهای خصوصا در کشورهای اسلام زده و غربی انداخت از خیزشی که پیامد های بعدی آن قدرت گیری از پائین جامعه و زحمت کشان و ستم دیدگان باشد، ولی کل دنیا را وادار کرد که سرها به سمت مبارزات ایران برگردد و صدای زنان و مردم آزادیخواه به گوش جهان رسید. قطعاً نبض حمایت های مردم آزادی خواه در خارج از کشور، با اعتراضات و تحولات ایران می زند، و کسانی که خارج از کشور هستند تلاش می کنند که با شرکت در اعتراضات علاوه بر حمایت از مردم داخل کشور، صدای آنها را به گوش دنیا برسانند.

بی حقوقی و سرکوب سیستماتیک زنان در جمهوری اسلامی است. زنانی که هرگز تسلیم نشدند و به عنوان نیروهای اجتماعی مقاومت و نا فرمانی به اشکال مختلف از حقوق خود به دفاع برخاسته اند. اعتراض به حجاب از نوع اسلامی از همان فردای انقلاب 57 شروع و آتش زدن امروزان، نماد به چالش کشیدن قدرت دریک ساختار تبعیض آمیز پدر سالار است که در آن جمهوری اسلامی زن رابه عنوان جنس ضعیف (ضعیفه) و یا جنس دوم، نیمه... وسیله ای در خدمت نظام ساختاری قدرت خود در آورده است. فراموش نکنیم که جمهوری اسلامی با اعلام «حجاب، سنگر جمهوری اسلامی» و تحمیل آن بر زنان حکومت خود را مستقر کرد. اما زنان هرگز از پای ننشسته و مبارزه بی امان خود را علیه جمهوری اسلامی ایران ادامه داده اند. امروزه زنانند که با آتش زدن حجاب این سمبل نابرابری، تبعیض، خشونت و عدم آزادی، مستقیماً حکومت دینی را نشانه رفته اند. زنان با حرکت های ساختار شکنانه خوداز سد حکومت دینی گذشته و دیگر نه در حاشیه تاریخ که در متن تاریخ اند و خود سرنوشت خود را به عهده گرفته اند و خواستار انقلابی نیستند که به سیاهی لشکر تبدیل شوند آنها خود نیروی اصلی انقلاب هستند.

در تمام جوامع سرمایه داری، زنان تحت ستم و تبعیض قرار دارند و این ستم یکی از وسائلی است که به حفظ سلطه طبقه سرمایه دار کمک می رساند. سرنوشت زنان جهان به هم گره خورده است. اگر چه می تواند اشکال ستم متفاوت باشد؛ اما این یک واقعیت انکار ناشدنی است که به هر زنی در هر جا ستم شود، زنجیره ستم جنسیتی را در همه جا محکم تر می کند و بر عکس هر کجا که مبارزه ی زنان پیشرفت کند و دستاوردهایی کسب کند فضای مبارزاتی را برای همه زنان گسترده تر خواهد ساخت. همان فضای مبارزا تی که امروز در نتیجه مبارزات مان در ایران علیه حجاب اجباری و جمهوری اسلامی برای هزاران هزار نفر زن در سراسر جهان گسترده گشته است.

شراره رضائی: بزرگترین مسئله در خیزش اخیر که با اسامی مختلفی از روناس زنانه،

**نبض تپنده اعتراضات اخیر ایران کجاست؟
نوری شریفی**

کردستان ۱۴۰۱ شهریور

مهسا امینی دختری کرد بخاطر بد حجابی توسط گشت ارشاد در تهران بازداشت شده و شود. خبر کشته شدن اش بسرعت پخش می استان کردستان بیا می خیزد و اعتراضات شروع میشود. اعتراضات با سرعتی وصف ناشدنی به شهرها و استانهای دیگر سرایت می کند و زنان، پیشرو این اعتراضات می گردند. این اعتراضات نام انقلاب بخود گرفت چرا که توانست با شهادتی وصف ناشدنی و بی وقفه وضعیت جامعه را دگرگون کند . شعارهای مطرح شده بسیار رادیکال و خود شخص علی خامنه ای رهبر رژیم و کل نظام اسلامی ایران را نشانه رفتند. زنان و دختران بطور مشخص و کاملاً بی پرده با اسم رمز مهسا امینی زن، زندگی، آزادی را فریاد کردند در حالیکه حجاب از سر برداشته روسری ها را که نماد ایدئولوژی اسلامی است آتش می زدند. مردم معترض اصل ولایت فقیه، و وجود آخوند و قوانین اسلامی ضد زن را مورد هدف قرار دادند. سرکوب شدید و شدیدتر میشد. دختران معترض با قساوت و وحشی گری توسط بسیجی ها و نیروهای سرکوبگر انتظامی و امنیتی مورد تجاوز گرفتند و شکنجه قرار می رسیدند. در خیابانها جوانان و سپس به قتل می با شلیک مستقیم مورد اصابت قرار می گرفتند تا جایی که نیروهای سرکوبگر حمام خون به راه انداختند. تعداد زخمی هایی که با گلوله های ساچمه ای به دست و پا و کمر و چشم معترضین که باعث کوری آنها شد بیداد می

هزار ۲۰ کرد. بازداشت شده ها به بیش از نفر رسیدند. جوانان بازداشت شده با رحمی که تاریخ استبداد بخود ندیده است ، بی مورد تعرض و آزار جنسی و شکنجه قرار گرفتند که بر اثر آن جان باختند و یا پس می از آزادی دست به خودکشی می زدند. بی دادگاههای رژیم احکام اعدام را برای چشم زهر گرفتن از معترضین برگزار کردند. ۱۴۰۱ ماه از خیزش انقلابی اکنون پنج میگذرد، ایرانیان سرتاسر دنیا تجمعات ضد کنند و حکومتی را همچنان برگزار می با همه این احوال، انقلاب خستگی ناپذیر و هنوز تا نابودی رژیم جور و ستم اسلامی ...ادامه دارد

اما آیا نبض اعتراضات از کردستان تپیدن گرفت؟

...کمی عقب تر میرویم

۱۴۰۰ اعتراضات تابستان

مردم خوزستان بخاطر بی آبی و اعتراض به وضعیت معیشتی خویش به خیابانها آمدند که به استانهای دیگر همچون تهران، کرمانشاه، لرستان، کردستان، اصفهان ، آذربایجان شرقی، خراسان شمالی و البرز گسترش پیدا کرد. اعتراض به بی آبی بلافاصله به سیاسی شدن شعارها و سرکوب شدید معترضان منجر شد. در این میان تعدادی از هموطنانمان زخمی و کشته شدند

۱۳۹۹ سفند ماه

مردم استان سیستان و بلوچستان در واکنش سوخت بر توسط ۱۷ به کشته شدن دست کم سپاه پاسداران در شهرستان سراوان .اعتراضات خیابانی به راه انداختند این اعتراضات با کشته و زخمی شدن معترضان و. بازداشت تعدادی از آنها سرکوب شد

۱۳۹۸ آبان ماه

اعتراضات در آبانماه به گران شدن بنزین آغاز شد اما با شعارهای ضد رژیم ادامه شهر گسترده ۱۹۱ پیدا کرد که به سرعت در نفر تخمین زده شد که در ۱۵۰۰. بیش از ساله به چشم ۱۵ تا ۱۲ میان آنها کودکان میخورد و توسط سپاه پاسداران، پلیس و نیروهای امنیتی و لباس شخصی ها کشته هزار ۱۲ شدند و شمار دستگیر شدگان به

نفر رسید

۱۳۹۷ مرداد ماه

این تظاهرات به هنگام افزایش قیمت طلا و رشد پرشتاب بهای سکه، کاهش شدید ارزش ریال در برابر دلار که باعث شد فراخوان هایی برای اعتصاب در تهران و شهرستان ها داده شد که جو شدید امنیتی را بوجود آورده بود. همزمان وجود تنش های شدید در اعتراض به بی آبی در بیشتر نقاط کشور و بیکاری و گرانی روز افزون نارضایتی های گسترده ای را بوجود آورد. شعارها اغلب معیشتی بود که رفته رفته برضد حکومت استبدادی تبدیل شد. این اعتراضات با دخالت لباس شخصی ها و استفاده از آب پاش، افشانه فلفل و گاز اشک آور به سرکوب . معترضین منجر شد

۱۳۹۶ دی ماه

این اعتراضات از مشهد و سپس به دیگر شهرها رسید برای اعتراض به گرانی و سیاستهای دولت روحانی فراخوانی داده شد و مردم هم در آن شرکت کردند. میزان بالای بیکاری و اوج گرفتن فساد در حکومت باعث شد که رفته رفته معترضین به شعارهایی بر علیه ولایت فقیه علی خامنه ای شهر ۱۶۰ برسند. دامنه این اعتراضات به ایران رسید. تعداد کشته شده ها براساس آمار هزار نفر ۵ تن رسید و بیش از ۵۴ دولتی به بازداشت شدند

۱۳۸۸ خرداد و تیر ماه

در پی اعلام نتایج دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری ایران و اعلام پیروزی دوباره محمود احمدی نژاد اعتراضات خیابانی با شعار رأی من کو؟ صورت گرفت که بزرگترین راهپیمایی اعتراضی در ۳۰ سال حکومت جمهوری اسلامی ایران بود. معترضین توسط نیروهای بسیجی و سپاهی کشته و مجروح شدند . آمار دقیقی از کشته شده ها بدست نیامد اگرچه گفته شد ۷۸ نفر بودند اما نهادهای حقوق بشری آمار جانباختگان را صدها نفر عنوان کردند. تعداد بیشماری از آنان بوسیله گلوله کشته شدند، ت دیگر بر اثر جرح، شکنجه شدید و رفتار وحشیانه ی زندانبانان با آنها در بازداشتگاه

-هایی از جمله بازداشتگاه کهریزک صورت گرفت.

۱۳۷۸ تیر ماه

۲۳ تا ۱۸ اعتراضات دانشجویی در روزهای تیر ماه بخاطر توقیف روزنامه سلام صورت گرفت که بوسیله نیروهای انتظامی و لباس شخصی ها بشدت سرکوب شد. گفته میشود هفت دانشجو کشته شدند، چشم یک دانشجو بر اثر اصابت گلوله تخلیه شد، دست و پای تعدادی شکسته، عده ای مجروح و بازداشت شدند. در واقع از آن بعنوان بزرگترین جنبش دانشجویی یاد میشود.

اعتراضات همواره وجود ۱۳۷۸ تا قبل از داشتند و هیچگاه شعله این اعتراضات خاموش های های حکومتی در زندانها و قتل نشد. قتل ای در سطح جامعه نشان از عمق این زنجیره جنبش اجتماعی داشت. دهه شصت و هفتاد را میتوان از دهه های پر حادثه در کشور ایران نامید که باعث شد حکومت برای بقای خود به کشتاری بی سابقه دست بزند.

۱۳۵۷ اسفند ماه

همزمان با هشت مارس روز جهانی زن، زنان ایران پس از اینکه روح الله خمینی لغو قانون خانواده و اجباری شدن حجاب را اعلام ۵ خیزند. در حدودکند به اعتراض بر می می هزار زن در دانشگاه تهران تجمع کرده ۸ تا و شعار ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم، و آزادی جهانی است، نه شرقی است نه

غربی، را سرداندند. این اعتراضات شش روز طول کشید و زنان حق خود را در خیابانها فریاد زدند اما در نهایت توسط نیروهای مرتجع رژیم سرکوب شد. در تیر حکم حجاب اجباری بر زنان ۱۳۶۰ ماه الزامی شد بطوریکه در قوانین مجازات نیز قانونی مبنی بر تنبیه ۱۳۶۲ اسلامی سال « بدنی زنان بدحجاب به تصویب رسید زنانی که بدون حجاب در انظار عمومی ضربه محکوم ۷۴ ظاهر شوند به شلاق تا این قانون توسط اعضای کمیته «خواهند شد انقلاب اسلامی که در خیابانها گشت زنی می کردند و بعدها توسط گشت ارشاد اجرا می شد.

این خلاصه ای از اعتراضات مردم ایران سال حکومت ۴۴ بود که بطور معکوس استبدادی اسلامی را در خود داشت. وجه مشترک همه آنها اعتراض به بی حقوقی، تبعیض و نابرابری است که رژیم خودکامه جمهوری اسلامی بر مردم تحمیل کرده است. ما گواهان زنده آن هستیم ، مایی که از بعد از خیابانها به خانه ۵۷ از شکل گیری انقلاب هایمان باز نگشتیم. بعضی ها بر سردار رفتند، بعضی در خیابانها کشته شدند، بعضی ها زیر شکنجه، بعضی ها در زندانند و بعضی هم تبعیدی و آواره در سرتاسر جهان آیا براستی میتوان گفت که نبض انقلاب در ۱۴۰۱ کنونی مردم ایران در شهرپور

کردستان شروع به تپیدن کرده ؟ یا این که نبض تپنده انقلاب زن، زندگی، آزادی از همان روزهای آغازین به انحراف کشیده و اگر ژرف تر به وقایع ۵۷ شدن انقلاب تاریخ ایران بنگریم بایستی بسیار عقب تر برویم چرا که از دیدگاه من نقطه آن در زمان انقلاب مشروطه شکل گرفت. اولین انقلاب منسجم در تاریخ ایران! انقلابی که روحانیت با آن مخالفت کرده و با عقاید پوسیده و متحجرانه خود آن را به انحراف کشانده و به را ۵۷ عقب رانند. روحانیتی که انقلاب مصادره کرد و تمامی ارزشهای انسانی را زیر قوانین ضد حقوق بشری اسلامی خود نابود کرد. اکنون نیز در تلاش برای نابودی باشد اما در واقع این می ۱۴۰۱ انقلاب پروسه ی خودجوش و پیش رونده، در نتیجه به بلوغ رسیدن نسلی است که رنج های بیشمار، آنان را واداشت تا آگاه شوند و پای مطالباتشان بایستند. آنان توانستند از اسلام گذر کنند و پایه های نظام را که از تفکری بی ریشه و متوحش تشکیل شده، سست و بی بنیاد نمایند که در این میان ظلم مضاعف به زنان باعث شد تااز آنها پیشروان و رهبرانی سازد که مردان را به حمایت از آنان بکشاند، بطوریکه اکنون لشکر بی سلاح ستمدیدگان را قوی تر از پیش ساخته و در صحنه نبرد نگاه داشته است.

زمان : ایران ۲۱:۳۰ - اروپای مرکزی - ۱۹:۰۰ و کالیفرنیا ۱۰:۰۰

گرامیداشت هشت مارس روز جهانی زن

5 March 2023

۱۴ اسفند ۱۴۰۱

WOMAN LIFE FREEDOM

اقدام مشترک تشکل های مستقل زنان ایرانی

Collective Action of Independent Iranian Women Organizations

• پوستر 8 مارس اقدام مشترک

به مناسبت گرامی داشت 8 مارس روز

جهانی زن

بیانیه ۲۵ تشکل مستقل زنان ایرانی به مناسبت روز جهانی زن، ۸ مارس

۲۰۲۳

Collective Action of indep.
Iranian Women Org

اقدام مشترک
تشکل‌های مستقل زنان

ما تشکل‌های مستقل زنان برای سومین بار در ۸ مارس سال ۲۰۲۳ در کنار هم ایستاده‌ایم تا این روز را و خیزش انقلابی زنان و دختران ایران را گرامی بداریم. ۱۱۳ سال از کنفرانس جهانی زنان در کپنهاگ که نمایندگان ۱۷ کشور جهان در آن حضور داشتند می‌گذرد. در این کنفرانس به پیشنهاد کلارا زتکین روز جهانی زنان کلید خورد. به همت و پیگیری کنشگران برابری حقوق زنان ۶۷ سال بعد در سال ۱۹۷۷ مجمع عمومی سازمان ملل روز ۸ مارس را به نام روز جهانی زن به رسمیت شناخت. شهریور ۱۴۰۱ نقطه درخشانی در تاریخ متجاوز از یک قرن مبارزات زنان ایران است. زنان نخستین نیروی اجتماعی معترض به ساختارهای تبعیض‌آمیز رژیم جمهوری اسلامی در ۸ مارس ۱۳۵۷ به مدت یک هفته با شعار "ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم" به خیابان‌ها آمدند و به حجاب اجباری نه گفتند. اگر چه مقاومت زنان در برابر حجاب اجباری آن‌گونه که انتظار می‌رفت با اقبال و حمایت گسترده نیروهای اجتماعی مواجه نشد، اما زنان نسل انقلاب و نسل‌هایی که در جمهوری اسلامی به دنیا آمدند و پرورش یافتند خیابان را ترک نکردند و با حضور فعال در صف مقدم جنبش‌های اجتماعی از جمله جنبش دانشجویی، جنبش کارگری و محیط زیست بافت نوین و امیدبخشی از همبستگی و پیوستگی جنبش‌های اجتماعی با جنبش زنان را ثبت کردند و تحکیم بخشیدند.

شهریور ۱۴۰۱ نمادی از خیزش انقلابی و انفجار خشم فروخته نسل‌هایی از زنان که بار گران ستم‌های جنسی، جنسیتی، ملی و قومی، طبقاتی و مذهبی را در خلال ۴۴ سال تجربه کرده‌اند، است. دستگیری ژینا/مهسا امینی به علت حجاب و کشته شدن این زن جوان که سمبلی از انباشت این ستم‌ها بود، شعله‌های نبرد نهایی و مبارزه علیه جمهوری اسلامی را در برهه زمانی کوتاهی در سراسر کشور گستراند و محتوای شعارها از برچیدن گشت ارشاد تا سرنگونی رژیم اعتلا یافت. مبارزات گسترده و حضور جسورانه زنان و دختران در صف مقدم آن با شعار مترقی و پیشرو "زن، ژیان، نازادی" نور امید به رهایی و آزادی را نه تنها در قلب مردم ایران بلکه سایر کشورهای منطقه به ویژه هم‌زمان ما که امروز با اسلام سیاسی و طالبان در افغانستان دست و پنجه نرم می‌کنند، افکند و به این گونه بود که سمفونی مرگ اسلام سیاسی و اقتدارگرایی نه تنها در ایران بلکه در جهان طنین افکند و رنسانس اجتماعی و فرهنگی برای آزادی، برابری و عدالت اجتماعی در قلب تاریخ کشورمان حک گردید.

خیزش زن، زندگی، آزادی پس از قریب به شش ماه مقاومت و مبارزه شجاعانه و جان باختن متجاوز از ۵۰۰ تن از بهترین فرزندان سرزمین‌مان - از جمله ۷۴ کودک - و قریب به ۲۰ هزار بازداشت شده که در زندان‌ها اسیرند، همچنان در سیستان و بلوچستان تا کردستان و ده‌ها شهر دیگر ادامه دارد. حضور گسترده و پایدار زنان، گروه‌های اجتماعی چون نویسندگان، هنرمندان، معلمان، ورزشکاران، پزشکان، دانشجویان، وکلای مستقل و تا فردای برابری، این موج خیزش انقلابی را در مسیری بدون بازگشت تا فردای آزادی و برابری «ژن، ژیان، نازادی» غیره و اعلام همبستگی با قرار داده است. ما تشکل‌های مستقل زنان در کنار هم با همدلی، همبستگی و همگامی در برهه‌های بسیار حساس در این گذار با نام ژینا (مهسا) این رمز در هم بافته شده با شعار زن، زندگی، آزادی گام برمی‌داریم و تا برابری، رهایی و آزادی گامی عقب نخواهیم نشست.

- انجمن زنان ایرانی دالاس
- انجمن زنان ایرانی-آلمانی کلن
- انجمن زنان پرتو
- انجمن زنان مونترال
- انجمن زنان ایرانی ایتالیا
- انجمن با هم برای سلامتی زنان
- استقلال و برابری پایدار زنان (W.I.S.E)
- ائتلاف بین المللی علیه خشونت در ایران (ایکاو)
- ایگرو- سازمان حقوق زنان (IKWRO)
- دایره زنان ایرانی برای همکاری جهانی (ICWIN)
- زنان برای آزادی و برابری پایدار
- سازمان رهایی زن
- کمپین توقف قتل‌های ناموسی
- کمیته زنان ضد سنگسار پاریس
- کمیته زنان و مبارزه با تبعیض-همبستگی جمهوری خواهان ایران
- گروه زنان در شمال کالیفرنیا
- گروه آیوین از شمال کالیفرنیا
- گروه مطالعات زنان ارونج کانتی
- گروه نه به حجاب
- زنان کنشگر ایرانی در تبعید- برلین
- نهاد دگرباشان ماناو
- فمینیسم روزمره
- همایش زنان ایرانی - هانوفر
- گروه اتحاد زنان چپ

از ۱۶ سپتامبر ۲۰۲۲ که ژینا (مهسا) امینی در بازداشت درگذشت، گزارش‌های زیادی از اعتراضات در ایران شنیده و دیده‌ایم. زنان در تظاهرات شرکت کرده و فریاد «زن-زندگی-آزادی» سر دادند. زنان نروژی-ایرانی معتقدند که رسانه‌ها به عمق چالش‌های زنان در ایران، معنای این اعتراض‌ها برای زنان در ایران و اینکه وضعیت ایران بر آنها در نروژ تأثیر گذاشته است، پرداخته‌اند. جمعی از فعالین زنان در این میزگرد از تجربیاتشان گفتند.

کمی در مورد شرکت کنندگان:

نفر اول: مددکار اجتماعی، سرپرست (مرکز صلاحیت مهاجران)، فعال و فعال اجتماعی است. او راهنمای جوامع مهاجر، به ویژه در جامعه ایرانی در برگن است. نفر دوم: متخصص روانپزشکی و پزشک ارشد مقیم نروژ است. او فمینیست و فعال حقوق بشر و مخالف مجازات ناموسی و کنترل اجتماعی است. فریبارشیدی از فعالان زنان از کردستان ایران است.

نفر سوم: مدرس زبان انگلیسی، دانشجوی کارشناسی ارشد سواد انگلیسی نفر چهارم، محقق ارشد جنسیت از دانشگاه برگن.

تاریخ: ۷ فوریه

زمان: ۱۸ الی ۱۹:۳۰ مکان: Kvinnehelsehuset، طبقه 5، 5003 Bergen، Sandbrogaten 5

زنان در کانون مجموعه ای از رویدادهایی است که توسط انجمن بهداشتی برگن به عنوان بخشی از فعالیت ها در انجمن بهداشت و سلامت زنان برگزار می شود. این رویدادها هر سه‌شنبه اول ماه برگزار می‌شود و به موضوعاتی می‌پردازد که مربوط به زنان است. این جلسه در دو پنل برگزار شد و هر کدام از خانمهای حاضر در صحنه از تجربیاتشون در اوایل انقلاب تعریف کردند هر کدام از ظلم و ستمهایی گفتند که در آن زمان تجربه کرده اند از زندانی سیاسی و فعالیت‌هایشان در آن دوران و خطراتی که سر راهشان بوده مجبور به ترک وطن شده اند و مهاجرت کرده اند. فریبا رشیدی: از تجربیاتم در جامعه مردسالار، قوانین زن ستیزانه و قوانین اسلامی و به عنوان یک زن که مورد ظلم قرار گرفتم در آن جامعه مجبور به ترک وطن شدم و بعدا در نروژ پناهنده شدم و شروع به فعالیت برای حقوق زنان پرداختم. مشکلاتی که زنان در جامعه ایران انرا تجربه میکنند: ازدواج اجباری، ازدواج زیر سن، خودکشی قتل‌های ناموسی هستند که روح و روان زنان را تخریب کرده و هیچ سازمان و جایی صدای آنها نیست همانطور که قوانین زن ستیزانه در کشور ایران حاکم است متأسفانه روز به روز این مشکلات زیاد می‌شوند.

موضوع دوم، که به آن پرداختم فرار زنان از یک جامعه اسلامی که زنان هیچ گونه حق و حقوقی ندارند و برای مطالباتشان و آزادی‌شان ۴۴ سال است می‌جنگند. الان در خیابان‌ها زیر نام زن، زندگی، آزادی کشته میشوند. در کشور دیکتاتوری مثل ایران آزادی بیان، آزادی شخصی، حقوق زنان، روزنامه نگاران فعالین حقوق بشر و در کل دموکراسی جرم است یا کشته میشوند یا اعدام یا زندان دراز مدت. بیشتر از ۴۳ سال قانون‌های عقب مانده اسلامی و ضد زن و غیر انسانی باعث شده است تا زنان بیشماری در کشورهای اروپایی درخواست پناهندگی بکنند ولی

متأسفانه زنان پناهنده در اینجا هم که یک کشور دمکرات هست مورد بی‌توجهی قرار گرفته اند. ما منتظر آینده بهتر و شرایط بهتر هستیم. زن، زندگی، آزادی، برابری.

شهره رضائی: سند اهداف سازمان رهایی زن در سال ۲۰۰۴ در دوازده بند

تنظیم شده که به بندهایی از اون به طور خلاصه اشاره می کنم:

- حقوق برابر کامل زن و مرد بدون قید و شرط در کلیه ی شئون اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، مدنی که شامل حق حضانت، حق ازدواج یا طلاق، برابری کامل در مزد برابر در ازای کار برابر، حمایت های قانونی و اقتصادی و امنیت شغلی از زنان باردار شاغل
 - کوتاهی دست مذهب و لغو قوانین ضد زن، مثل صیغه و چندهمسری .. که چیزی جز نگاه اوبژه جنسی به زنان نیست.
 - لغو حجاب اجباری و آزادی پوشش اختیاری و ممنوعیت حجاب برای کودکان
 - جدایی مذهب از آموزش و پرورش و مبارزه علیه مردسالار و لغو قوانین قرون وسطایی مثل قصاص، شکنجه، دیه، اعدام، قطع اعضاء بدن و از این دست قوانین.
 - برگزاری ۸ مارس ها و اعتراضات و تجمعات بدون کسب مجوز رسمی و به رسمیت شناختن روز جهانی زن ۸ مارس بعنوان تاریخ رسمی و یک روز تعطیل در تقویم کشور ثبت بشه.
 - جرم انگاری جنایی علیه جنایت هایی بنام قتل های ناموسی و یا خشونت علیه زنان و کودکان.
 - اینکه رابطه ی جنسی هرکس امر شخصی افراد است و هرگونه رابطه ی جنسی بدون تمایل زن، جرم شناخته بشه.
 - و بسیاری از بندهای رادیکال دیگر در این اهداف سازمانی هست که یک منبع و مرجع بسیار خوب و مفیدی هست برای کانون ها، سازمان ها و فعالین حقوق زنان که فعالیت می کنند و به این سند هرکس می تواند به آن مراجعه کند و برای مطالبات و خواسته های بحق زنان از آن بهره بگیرند.
- ضمناً این قول را به خوانندگان نشریه رهایی زن میدم که این اهداف و مطالبات سازمان رهایی زن از این ماه به بعد به شکل مداوم در نشریه ی هر ماه منتشر خواهد شد تا راحت تر در دسترس تمام همراهان و خوانندگان عزیز نشریه رهایی زن قرار بگیرد.

<https://rahaizanorg.blogspot.com/2004/09/rahaizan-by-law-and-aims.html>

مینو همتی: در پایان پیام شما را بمناسبت هشت مارس روز جهانی زن می‌شنویم.

دیانا نامی: پیام منواین است که دولت‌های غربی از این انقلاب که در خیابان‌ها شروع شد حمایت نکنند. مردم در داخل و خارج هوشیار باشند کسانی که ربطی به سیاست و ربطی به این جنبش ندارند را شکست دهند و اجازه دخالت به آنها را ندهند و در قدرت رساندن آنها خوداری کنند مردم این را قبول نکنند و هوشیارانه عمل نکنند. یادمان باشد ما مهسا امینی را از دست دادیم که رمز آزادی شد بسیاری از جوانان را از دست دادیم و چشمهای بسیاری کور شدند. پس بلید این انقلاب اجتماعی و به نفع طبقه کارگر باشد و آرزو میکنم تمام زندانیان سیاسی آزاد شوند حکم اعدام لغو شود به امید پیروزی پیروزی نزدیک است. موفق و پایدار باشید.

فریبا رشیدی: ۸ مارس رو به همه زنان جهان و بینندگان تبریک میگم. ۸ مارس امسال بسیار ویژه و خاص هست، من در این تلوزیون سلام میفرستم به خانواده ژینا امینی و تمام قربانیان ژن، ژیان، نازادی، به زندانیان سیاسی و خانواده اعدام شدگان درود میفرستم یاد و خاطره عزیزان از دست رفته در این جنبش زنده خواهد ماند. بژی ژن ژیان نازادی، زن زندگی آزادی، دمکراسی و برابری.

پروانه عظیمی: برابری جنسیتی نیاز به تغییرات پایه ای در جامعه دارد. در آن اشکال متفاوت مناسبات و وابسته‌ای نابرابر جنسیتی را مرتب بازتولید می کنند را از سر گذرانده باشد و برای برابری جنسیتی در همه زمینه ها برنامه ریزی پایه ای کرده باشد. حق حضور در تمامی بخش های اجتماعی و در نتیجه برابری اجتماعی از مسیر حق بر مناسبات اقتصادی و خواست دسترسی برابر به مقام های رهبریت در اقتصاد، سیاست و فرهنگ میگذرد. در اینجا موضوع مقام و کسب شانس برای زنان نیست بلکه موضوع بر سر بالا بردن کیفیت شغلی و دسترسی به شرایط ورود به بازار کار توسط زنان است. در چنین جامعه دیگر مرکز قدرت و مناسبات رهبریت در اختیار یک جنس قرار ندارد بلکه بر مبنای مهارت ها و ظرفیت ها و دانش فردی رها از جنسیت جامعه سازماندهی می گردد.

روز جهانی زنان یک روز بزرگداشت جهانی است که هر ساله در ۸ مارس برای بزرگداشت دستاوردهای فرهنگی، سیاسی و اجتماعی و اقتصادی زنان جشن گرفته می‌شود. این روز همچنین یک نقطه کانونی در جنبش حقوق زنان است تا توجهات را به موضوعاتی مانند برابری جنسیتی، حقوق باروری و خشونت و سوء استفاده علیه زنان جلب کند. روز جهانی زمین می رویم و بر این باوریم که امروز راهی جز همبستگی اعتراض و مبارزه نداریم.

امسال ما در انتظار هشت مارس؛ روز جهانی زنی هستیم که زنان ما بتوانند با قدرت بیشتری وارد میدان مبارزه علیه ظلم؛ ستم و تمام استثمار شدگان باشد و قادر باشد این روز را مانند انفجار قتل مهسا؛ این روز را هم از آن خود کنند و همبسته تر و متحدتر از قبل به خیابانها آمده و به ارژیم ایرن و جهانیان ثابت کنند که زنان میتوانند با قدرت خود؛ اتحاد جهانی را بسازند که پایه های قدرت نهادینه شده مردسالاری سرمایه را به لرزانند. این روز را به زنان آزاده ایران و تمام زنان تحت ستم سرمایه داری تبرک میگویم و به امید ریشه کردن

این نظام ضد زن چه در جوامع لیبرالی اروپایی و امریکایی اش چه در شکل اسلامی اش در جهان موفق باشیم. و با حمایت و پشتیبانی زنان آزاده جهان با شعار زن زندگی آزادی تا برابری و نان کار آزادی روز با شکوهی داشته باشیم.

شراره رضایی: حقیقتش ما همه ی زنان می بینیم که خارج از تبعیض ها و قومیت و ملیت ها و جنسیت ها، مرد و زن دوشادوش هم چه با روسری چه بی روسری و از کردستان تا اهواز تا زاهدان و تهران و دیگر شهرها دست در دست هم دادند.

بورژوازی با هر حربه ای می خواهد به این یا آن تشکل و خصوصا قبیحانه و طلبکارانه، جنبش های کارگری را زیر سوال می برد، این جنبش با توجه به دستاوردها و پیشروی هایی که داشت به ما یاد داد که بدون تشکل یابی و بدون جمع شدن بدون سازمان یابی و در یک کلام بدون اداره های شورایی، پیروز شدن بر دیکتاتوری تا دندان مسلح و وحشی که از هیچ جنایتی دریغ نمی کند کار ساده ای نخواهد بود.

در تمام این دوران مبارزاتی، از قبل تا همین جنبش ژینا، هر زمان که مردم متشکل تر برای امری، مثلا برای جلوگیری از اعدام معترضان، مردم برای تسخیر زندان ها متشکل شدند، تجمع کردند خطر کردند ولی بر آرمان ها و خواستشون پابرجا ماندند و دیدیم که حکومت را وادار به عقب نشینی کردند.

البته این تشکل ها و شوراها وجود دارد ولی هرچه متشکل تر باشند و تشکل ها با هم پیوند بخورند، قطعاً قوی تر میشوند و انقلاب آتی ایران رو به پیش میبرد تا به پیروزی برسیم و همه ما می دانیم که با یک دیکتاتوری به غایت خونخوار و جنایتکار طرف هستیم و تنها راه پیروزی برای انقلاب سوم در ایران، تشکل یابی و اداره شورایی هست.

اگرچه ایران پاسخ این بالمسکه های رهبران خود خوانده را داده اند باید بیش از پیش مراقب بود که انقلاب زن زندگی آزادی را مثل سال 57 به یغما نبرند و این تنها راهش تشکل های توده ای و شورایی مردم است و 8 مارس را پیشاپیش به تمام زنان دنیا تبریک می گویم.

از مبارزه ی زنانه تا روایت مستقلانه

بعد از سقوط دولت جمهوری افغانستان در اگست ۲۰۲۱ میلادی، با وجود وعده های گروهی طالبان به جامعه بین المللی برای احترام به ارزش های حقوق بشری، آن ها به نقض حقوق اساسی شهروندان افغانستان پرداخته و اعتراضات مردمی به این رویه ی غیرانسانی شان را به بی رحمانه ترین و خشن ترین شیوه سرکوب نموده اند.

زنان در این میان، همچنان که بیشترین نقض حقوق و آزادی های شان را تجربه می نمایند، در برابر ستم آشکار گروه طالبان خاموش ننشسته اند. آن ها دست به تشکیل جنبش های متعدد اعتراضی زده و به گونه ی خستگی ناپذیر و به صورت مستقلانه خواسته ها و مطالبات خویش را در اشکال متفاوت اعتراضی پی گرفته اند.

تظاهرات در جاده ها، تجمعات در مکان های سر بسته، راه اندازی کمپین ها در اعتراض به فرمان های زن ستیزانه ی طالبان و همچنان حضور آگاهانه و فعال در برنامه های

رسانه های داخلی و خارجی از جمله فعالیت های جنبش های نوپای زنان افغانستان به شمار می رود. اگرچه از همان آغاز پاسخ گروه جاهل و زورگویی طالب سرکوب، بازداشت و شکنجه ی معترضان بوده است، اما زنان نشان داده اند که نعتها از مبارزه ی بر حق خویش دست بردار نیستند، بلکه می توانند الگو و الهام بخش شجاعت و مقاومت برای تمام مردم افغانستان باشند.

این در حالی است که جامعه بین المللی در جریان بیست سال گذشته به بهانه ی تأمین حقوق زنان و ایجاد حکومت دموکراتیک، دست به مداخله نظامی در افغانستان زدند؛ ولی روزی که واقعا به آنها نیاز وجود داشت، کشور را ترک نموده و مردم و زنان افغانستان را در برابر ستم و سرکوب آشکار

طالبان، رها نمودند. زنان جوان افغانستانی در سراسر کشور زمانی مقاومت در برابر طالبان را شروع نمودند که شهرها، موسسات و نهادها خالی از حضور تمام مدعیان حقوق زنان، سیاستمدارها، گروه ها و شخصیت هایی بود که در سال های گذشته به نام حقوق زنان از انواع امتیازات مادی و سیاسی برخوردار بودند.

می توانیم به جرأت ادعا نماییم که زنان معترض افغانستان پس از سقوط جمهوریت توانستند به خوبی برای ایجاد یک روایت و مسیر مستقل مبارزه گام بردارند. اما به نظر می رسد، تعدادی از زنان که طی بیست سال گذشته، در بالاترین مناصب قدرت و نفوذ قرار داشته اند اما با کارنامه ی ناکام کشور را ترک گفتند، مایل هستند تا برای جنبش های دختران معترض که در سطح خیابان های افغانستان شکل گرفته است، نقش رهبر یا پیشرو را بازی نمایند. تاریخچه و عملکرد

گذشته ی این زنان نشان می دهد که آنان هرگز برای مطالبات زنان افغانستان کار سازمانی و جمعی انجام ندادند؛ بلکه از مسائل زنان به عنوان ابزاری برای کنترل گری و امتیاز طلبی سیاسی و شخصی شان استفاده نموده اند.

زنان و دختران معترض افغانستان معتقدند که جنبش های زنان معترض در بنیادهای فکری، ارزش های سازمانی و اصول فردی با گروه ها، افراد، شخصیت ها و طرف های ناکام گذشته، چه زن و چه مرد، مرز روشن و غیرقابل برگشت دارند. ما اجازه نمی دهیم که تحت هر نامی، فعالیت های مستقلانه و انقلابی زنان، به پای تعدادی از سیاستمدارها و شخصیت های استفادوجو قربانی گردد.

جنبش های جوان و نوپای مدنی و اجتماعی زنان پرچم مطالبات و خواسته های زنان را با قدرت و اراده بر دوش می کشند و مصمم هستند که بدون وابستگی به کدام گروه و شخصیت سیاسی، ائتلاف و یا شبکه ی سرتاسری زنان مبارز افغانستان را ایجاد نموده و به مبارزه ی سیستماتیک و انقلابی شان تا پیروزی ادامه دهند. آنچه که متأسفانه با وجود امکانات فراوان در بیست سال گذشته، محقق نشد.

ما می‌دانیم که جنبش‌های اجتماعی محصول یک دوره‌ی طولانی از آگاهی جمعی، کار استراتژیک، شور و صداقت انقلابی است. عناصری که در گذشته، در هیچ یک از پلان‌ها و پروژه‌های منفعت‌طلبانه و شخصی افراد و گروه‌های در ظاهر مستقل اما در واقع باندهای مافیایی سیاست و پروژه، وجود نداشت. به همین دلیل، هویت مستقل، صداقت و آگاهی جنبش‌های اعتراضی اخیر، توسط این گروه‌ها و افراد انکار می‌شود. تا جایی که نقد آگاهانه و صداهای مخالف علیه استفاده‌جویی‌ها و قدرت‌طلبی این شخصیت‌ها در حد اختلافات سازمانی و درون گروهی تقلیل داده می‌شود.

آنچه بر افغانستان و زنان در بیست سال، گذشته است، باید مورد بازبینی و نقد صریح قرار گیرد. واقعیت این است که رویکرد و نقش فعالان و سیاستمدارهایی که در ظاهر امر برای حقوق زنان تلاش می‌کردند، بیشتر از این کاربرد ندارد. زنان افغانستان برای آینده‌ی شان نیاز به خلق روایت‌های جدید و کاربردی با محوریت چهره‌ها و ایده‌های تازه دارند.

چهره‌های گذشته تنها زمانی می‌توانند در گسترش مطالبات و خواسته‌های این جنبش‌ها و دادخواهی برای زنان نقش اساسی داشته باشند که در مقابل عملکرد گذشته‌شان پاسخگو باشند؛ باید بپذیرند که کارنامه‌ی ناکام و منفعلانه‌شان آن‌ها را در موقعیت فاقد از هر نوع اتوریته برای رهبری جنبش‌های زنان معترض قرار داده است و باید فکر قبضه و ربودن دستاوردهای جنبش‌های زنان معترض را از سر بیرون کنند. البته که این زنان می‌توانند در کنار بقیه قرار گرفته و برای یک هدف مشترک که نابودی طالبان است، تلاش نمایند. اما، ما زمانی به معنای واقعی قوی و همبسته خواهیم بود که اراده، صداقت، تعهد و شجاعت لازم برای مبارزه را داشته باشیم.

تداوم سرکوب؛ آغاز دور جدید گرفتاری زنان معترض

گروه تروریستی طالبان دور جدید گرفتاری زنان معترض افغانستان را آغاز کرده است و در آغاز هفته دو زن معترض از سوی جنگجویان این گروه گرفتار و زندانی شدند.

جنگجویان این گروه روز شنبه (۲۲ دلو ۱۴۰۱ خورشیدی) پریسا مبارز یکی از زنان معترض در ولایت تخار، در شمال کشور را همراه با برادرش از خانه‌شان گرفتار و زندانی کردند.

خانم مبارز و برادرش پس از سپری کردن یک شبانه‌روز در زندان گروه تروریستی طالبان، با میانجی‌گری بزرگان محلی آزاد شد. منابع مختلف به نیمرخ گفته‌اند که طالبان از پدر خانم مبارز تعهد گرفته‌اند که دخترش دیگر علیه این گروه اعتراض نکند.

خانم مبارز پس از آزادی، در مصاحبه با یکی از رسانه‌ها گفت که او و برادرش در زندان از سوی جنگجویان گروه طالبان به شدت لت‌وکوب و شکنجه شده‌اند. طالبان تلفن همراه او را نیز ضبط کرده‌اند و خواستار دسترسی به محتوای داخل آن هستند.

جنگجویان گروه تروریستی طالبان نرگس سادات، عضو رهبری جنبش زنان مقتدر افغانستان را نیز روز شنبه از منطقه پل‌سرخ کابل گرفتار کردند. خانم سادات هنوز در بند

سیاست‌های جهان در قبال گروه طالبان انتقاد کرده و خواستار «سرنگونی» این گروه شده‌اند.

اعتراض علیه زن‌ستیزی جرم نیست
زنان معترض افغانستان پس از آغاز دور جدید گرفتاری‌ها از سوی گروه تروریستی طالبان، با نشر ویدیوهایی، می‌گویند که اعتراض علیه فرمان‌های زن‌ستیزانه‌ی طالبان جرم نیست. در ویدیوهایی که به دسترس نیمرخ قرار گرفته است، آن‌ها می‌گویند که گروه طالبان با گرفتاری و زندانی کردن زنان معترض «نمی‌توانند صدای حق خواهانه‌ی ما را خاموش کنند».

این زنان می‌گویند که گروه طالبان افغانستان را به زندانی برای زنان و سایر مردم تبدیل کرده است و جهان به زودی از تعامل با این گروه پشیمان خواهد شد. ریچارد بنت، گزارشگر ویژه‌ی حقوق بشر سازمان ملل متحد برای افغانستان به آغاز دور جدید گرفتاری زنان معترض افغانستان واکنش نشان داده است.

او در توییتر، از آزادی پریسا مبارز و برادرش خبر داده و خواستار آزادی فوری نرگس سادات از بند گروه طالبان شده است. او بیشتر در یک توییت دیگر گفته بود که اعتراض برای دادن اجازه‌ی آموزش به زنان و دختران افغانستان «جرم نیست».

دیدبان حقوق بشر نیز دور جدید گرفتاری زنان معترض افغانستان را محکوم کرده و خواستار رهایی آن‌ها از بند طالبان شده است. پس از سرکوب اعتراضات خیابانی زنان از سوی جنگجویان گروه تروریستی طالبان در شهرهای مختلف کشور، اکنون آن‌ها بیشتر اعتراضات خود را در فضاهای سرپشته برگزار می‌کنند. اما با وجود آن، استخبارات گروه طالبان زنان معترض را تعقیب و گرفتار می‌کند..

گروه طالبان است و از سرنوشت او معلوماتی در دست نیست.

مدارا با طالبان به قیمت جان زنان

پس آغاز دور جدید گرفتاری زنان معترض از سوی جنگجویان گروه تروریستی طالبان، جنبش خودجوش زنان معترض افغانستان در ولایت‌های کابل، بدخشان، تخار و بلخ در فضاهای سرپشته کارزار اعتراضی برگزار کردند. آن‌ها در این کارزار اعتراضی نگرانی خود را نسبت به آغاز دور جدید گرفتاری خودسرانه‌ی زنان معترض افغانستان، ابراز کرده‌اند. زنان معترض افغانستان در این کارزار همچنین از رویکرد سازمان ملل متحد و جامعه جهانی با گروه طالبان انتقاد کرده و می‌گویند که مدارای آن‌ها با این گروه «به قیمت جان و آزادی» زنان و مردم افغانستان تمام شده است.

در اعلامیه جنبش خودجوش زنان معترض افغانستان آمده است که «طالبان یک گروه تروریستی هستند و هیچ نییتی برای حکومتداری ندارند. این جنبش در اعلامیه‌ی خود افزوده که «شما دیر یا زود از تعامل بی‌قید و شرط‌تان با این تروریستان پشیمان خواهید شد چون تروریزم مرز نمی‌شناسد».

آن‌ها به جامعه جهانی و سازمان ملل متحد هشدار داده‌اند که «قبل از آنکه دیر شود صدای زنان افغانستان را بشنوید و جنایات طالبان را نادیده نگیرید. جنبش خودجوش زنان معترض افغانستان خواستار آزادی بی‌قید و شرط نرگس سادات از بند گروه تروریستی طالبان شده‌اند. زنان معترض افغانستان پیش از این نیز بارها از

اساسنامه سازمان رهایی زن

مقدمه

سازمان رهایی زن سازمانی برای برابری و آزادی زن است. این سازمان از این پس در این سند بطور اختصار "رهایی زن" خوانده خواهد شد.

ما معتقدیم بی حقوقی زن، نابرابری و ستم بر زن مشخصه جهان معاصر است. مذهب، فرهنگ، مردسالاری و سودی که از کار ارزان تر، بی‌تامین تر و کم‌ارج و قرب تر زن در مقایسه با مرد تولید میشود، زن را همه جا و در تمام شئون زندگی فرودست و کم حقوق میکند. "رهایی زن" خود را متعلق به جنبش آزادی و برابری میداند که برای رهایی زن از تمام اشکال ستم و بی حقوقی در هرکجا و هرزمان، فعالیت میکند.

این مشاهده همگان است که فرودستی زن مشخصه همه جوامع امروزی است. اما موقعیت فرودست زن در محیط‌ها و جوامع مذهب زده و اسلام زده، ابعاد هولناک و دهشتناک تری دارد. بطوری که خشونت و سلب ابتدایی ترین حقوق انسانی زن در چنین محیط‌هایی جز لایتنجایی از زندگی آنها از کودکی تا مرگ است.

"رهایی زن" کسب و مبارزه برای برابری و آزادی را از وظیفه خود میداند. رهایی زن اما دفاع از حقوق زنان در ایران و محیط‌های اسلام زده را بخصوص در صدر وظایف خود قرار میدهد.

به اعتقاد ما حقوق زن جهانشمول است و مقید و مشروط به هیچ تفاوتی چون سن، طبقه، زبان و فرهنگ، یا مذهب و عقیده و ملیت، نژاد و رنگ، و میزان توانایی و ناتوانایی نیست. هر قانون و تئوری، از جمله تئوری "نسبیت فرهنگی" که حقوق زن را به عواملی چون فرهنگ و مذهب و .. مشروط و محدود میکند، قانون و نظر و تفکری در خدمت حفظ فرودستی زنان است. سازمان رهایی زن در دفاع از حقوق همه زنان مبارزه با تلقیاتی چون تئوری نسبیت فرهنگی را وظیفه خود میداند.

اهداف، سازمان، شیوه‌های کار

اهداف

1. دفاع بی‌قید و شرط از حقوق انسانی همه زنان مستقل از عقاید سیاسی، نژاد، مذهب، ملیت، گرایش جنسی، سن و غیره،
2. دفاع از زنان در مقابل تمام اشکال خشونت جسمی و روانی در خانواده، جامعه، محیط کار و زندگی
3. مبارزه علیه قوانین، فرهنگ و ستمی که زنان را از هر نوع زندگی فعال شخصی، جنسی و اجتماعی به هر دلیل و بهانه ای توسط هر کس و هر نهادی، محروم میکند
4. افشای جمهوری اسلامی ایران بعنوان عامل بی حقوقی زنان در ایران.
5. مبارزه برای لغو جداسازی جنسی (آپارتاید جنسی)، لغو قوانین تبعیض آمیز علیه زنان در خانواده، جامعه و مدرسه و محیط‌های کار
6. مبارزه برای لغو حجاب اجباری برای همه زنان
7. مبارزه علیه هر نوع حجاب کودکان بعنوان یکی از اشکال خشونت علیه کودکان
8. مبارزه علیه دخالت مذهب و اسلام در زندگی زنان
9. مبارزه با فرهنگ مردسالارانه، مذهبی و اسلامی که بی حقوقی زن را تبلیغ، توجیه و مشروع جلوه میدهد.
10. دفاع از حق پناهندگی زنان فراری از محیط‌های اسلامی و مذهبی
11. مبارزه با تبلیغات راسیستی مبنی بر نسبی بودن حقوق زنان طبق فرهنگ و مذهب و ...تبلیغ جهانشمول بودن حقوق زنان
12. تلاش برای آگاه، متحد و متشکل کردن وسیع همه کسانی که از برابری زن و مرد دفاع میکنند.

**مسمومیت‌های زنجیره‌ای؛ با عقبه فکری
قتل‌های زنجیره‌ای و اسیدپاشی‌ها**

آرش اخوان

**گروه‌های تندرو چه رابطه‌ای با هسته سخت
قدرت دارند؟**

آرش اخوان از سوی خانه فرهنگیان ایران نوشته است که مخالفان تحصیل دختران و زنان و مدارس نوین هنوز هم هستند. همان‌ها که مدارس میرزا حسن رشدیه را به آتش می‌کشیدند و محصلان این مدارس را منحرف می‌نامیدند و طردشان می‌کردند. در ادامه این مطلب آمده است:

پس از آغاز جنبش زن، زندگی، آزادی دانش‌آموزان دبیرستان‌های دخترانه‌ی بسیاری به این جنبش پیوستند و ویدئوهای بسیاری با مضمون‌های این جنبش از این مدارس منتشر شد. تندروها که در این سال‌ها پایگاه‌های خودشان را یکی پس از دیگری از دست داده بودند مانند سالیان قبل به اقدامات داعشی و طالبانی روی آوردند.

حتما ماجرای اسیدپاشی‌های اصفهان را به خاطر دارید. متهمان آن هیچگاه محاکمه و به مردم معرفی نشدند. پیش از آن نیز اتفاقات مهیب‌تری توسط این گروه‌ها افتاده بود؛ قتل‌های زنجیره‌ای!

**گروه‌هایی که نمایندگان ظاهرا رسمی‌شان
اکنون دولت و مجلس را نیز به دست
گرفته‌اند دقیقا دنبال چه چیزی هستند؟**

این گروه‌ها اکنون برای سرکوب مدارس و ارباب دانش‌آموزان و اولیا اقدام به استفاده از گازهای شیمیایی نموده‌است که موجب مسمومیت و حتی بستری دانش‌آموزان شده است. هنوز منشأ و نوع این ماده مشخص نشده اما گمانه‌زنی‌ها آن را مایعات بخار شونده‌ای می‌دانند که به محض برداشته شدن پوشش ظرف، بخار شده و موجب مسمومیت دانش‌آموزان و اولیای مدرسه می‌شود.

طالبان‌های وطنی با مصونیت قضایی که دارند اهداف گروه‌های رسمی درون حاکمیت را پیش می‌برند. اکنون پس از نزدیک به ۶ ماه اعتراضات مردم به حکومت و شخص رهبر، گروه‌های فشار فعالیت‌های خود را افزایش داده‌اند و از هیچ جنایتی دریغ نکرده‌اند. از

قتل، شکنجه و تجاوز و اعدام تا مسمومیت‌های سریالی!

احساس خطر حاکمیت از جنس، پراکندگی و تداوم و شدت اعتراضات آن‌ها را مجبور کرده تنمه مقبولیت خود را نذر استراتژی طالبانی کنند. نکته جالب این جاست که وزارت اطلاعات و اطلاعات سپاه که شبانه روزی مخالفان را رصد و بازداشت می‌کنند در مواجهه با این قضیه سکوت کرده و آسمان را نگاه می‌کنند. آیا پای سعید امامی‌های جدیدی در میان است؟

در واقع آن‌چه برای ما مشهود است این است که سرکوبگرانی که تا دیروز با لباس نظامی و شخصی در خیابان بر مردم به جان آمده از ناکارآمدی‌ها و فساد می‌تاختند اکنون مأموریتی جدید را عهده‌دار شده‌اند.

تا زمان نگارش این متن، در ۴ استان (تهران، قم، لرستان و اردبیل) و بیش از ۱۰ دبیرستان متوسطه دوم دخترانه مسمومیت‌های مشابه اتفاق افتاده است. شواهد حاکی از ادامه دار بودن این ماجراست که با به دست آمدن مدارک جدید

دست‌های پشت پرده این حوادث برای همگان مشخص خواهد شد. ضد واکسن‌ها و ضریح لپسان سابق اکنون در بلاهتی ریشه‌دار به دنبال تعطیلی مدارس هستند.

خانه فرهنگیان ایران از وزیر نالایق آموزش و پرورش و همچنین نهادهای متولی امنیت که نقش اصلی خود را فراموش کرده و مانند یک ماشین امضا به پرونده سازی‌های واهی برای اقتضای مختلف مردم روی آورده‌اند هشدار می‌دهد هر چه زودتر این گروه‌ها را به مردم معرفی کنند و امنیت روانی کودکان (زیر ۱۸ سال) را دستاویز مقاصد سیاسی و متحجرانه خود قرار ندهند.

کانال شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

[#مسمومیت دانش آموزان دختر](#)

[#زن زندگی آزادی](#)

[#دانش آموزان انقلابی اعتراضات سراسر](#)

[ری](#)

[#ارتجاع وایسگرایی](#)

[#آزادی برابری](#)

سایت نشریه رهائی زن

<https://rahaizanorg.blogspot.com>

بر سازمان رهائی زن پیوندید، مقالات، داستان و... برای ما ارسال کنید و نشریه ما را با دوستان خود به اشتراک گذارید

تجاوز به بازداشتیان زن در بازداشتگاه اطلاعات سپاه زاهدان

خبرگزاری حال وش به گزارشاتی دست پیدا کرده است که ثابت میکند بازجویان اطلاعات سپاه در بازداشتگاه زاهدان به بازداشتیان تجاوز جنسی کرده اند.

بر اساس اظهارات قربانیان تجاوز، مامورین اطلاعات سپاه و بازجویان این نهاد امنیتی در طول دوران بازجویی به تعدادی از دختران جوان تجاوز جنسی کرده اند. بر اساس پرسش هایی که بازجویان از این دختران جوان کرده اند مشخص است که بازجویان اطلاعات سپاه قصد داشته اند از زبان این بازداشتیان زن “بر علیه کارکنان مجموعه مکی زاهدان سناریوسازی” بکنند.

یکی از قربانیان که در یک تجمع اعتراضی علیه حکومت به همراه تعداد زیادی از دختران دیگر بازداشت شده است در تشریح رفتار ماموران در حین بازداشت و پس از آن به گزارشگر حال وش گفته است: “ما را اول انداختن داخل ون سیاه رنگ و با چشم بند چشمها را بستند و دستها را با یک سیم بستن و پس از آن ما رو بردند جایی که نمی دونم کجا بود. پس از اون موبایل و کیف و همه وسایل رو حتی لوازم آرایشی داخل کیف رو تحویل گرفتند”

به گفته این قربانی ماموران در حین انتقال و داخل بازداشتگاه بدون اینکه حرفی بپرسند به آنها “سیلی و لگد میزدند” بر اساس اظهارات این قربانی “تعرض و توهین جنسی” علیه بازداشت شدگان زن و دختر یک امر عادی بوده که توسط تمام پرسنل بازداشتگاه اطلاعات سپاه صورت میگرفته است این قربانی در تشریح این رفتار بازجویان گفته است: “جای حساس بدن رو با لگد فشار زیادی میدادند و ما رو سگ های ماده ... می گفتند؛ الفاظ رکیک استفاده میکردند که چند بار با ...! رابطه جنسی داشتید”

توضیح! به دلیل اینکه نام برده شده توسط بازجویان یکی از شخصیت های مورد احترام است اسم ایشان سانسور شده است. این قربانی که به همراه تعداد دیگری از دختران و زنان معترض بازداشت شده بود در روز ابتدایی بازداشت به صورت گروهی در یک سلول نگهداری میشده اند و پس از آن ماموران آنها را از یکدیگر جدا کرده اند. این قربانی در تشریح منتقل کردن این دختران به انفرادی های جداگانه و آغاز شدن بازجویی ها به گزارشگر حال وش گفته است: “ما رو از همدیگه جدا میکردند هرچه ما و دوستانم به هم چسبیده بودیم که ما رو جدا نکنید گفتن نه دیگه شب پاره کردن شماسه! گفتیم شما مسلمان هستید ما هم انسان بخاطر خدا به خاطر بی گناهی! ما دختریم شما رو چون عزیزانتون کاری نداشته باشید. گفتن خفه شو ماده سگ شب خواب ...! قسم خوردم من ایشان را ندیدم نمیشناسم”

به گفته این قربانی پس از اینکه بازجویان، اطلاعات شخصی آنها را پرسیده و درباره مسائل ریز و درشت زندگی آنها سوال پرسیده اند و محتویات گوشی را چک کرده اند از او پرسیده اند “الان بگو لیدر شما کی بود؟ از مسجد مکی با چه کسی و کسانی رابطه داری؟” این بازداشت شده به این سوالات پاسخ داده است که “من کاری نکردم،” باز پرس در جواب به این پاسخ قربانی گفته است: “نشد دیگه راه نمیبایی! خوشت میاد به روش مخصوص باهات حرف بزنم”!

بازجویان اطلاعات سپاه اصرار داشته اند که قربانیان بگویند با چهره های شاخص رابطه جنسی داشته اند و بپذیرند که این افراد با گروه مسلح بلوچستان و مجاهدین خلق و سلطنت طلبان در ارتباط بوده اند و زمانی که آنها این اتهامات بازجویان را انکار کرده اند. یکی از بازجویان به یکی از قربانیان گفته است “من کاری میکنم که تو مثل بلبل بگی چند بار سرویس دادی اینجا لال مادر زاد به حرف میاد دختر هرزه”!

به گفته این قربانی پس از تهدید، “باز جو دو نفر را که انگار دم در منتظر بودند را صدا زد اومدند. بعد گفتند وقتشه! لباس هامو پاره کردن. هرچه فریاد زدم التماس کردم خواهش کردم منو بکشید اما این کار رو با من نکنید ولی فایده ای نداشت”

فکر به خودکشی در قربانیان و اقدام ناموفق یکی از قربانیان برای خودکشی این قربانی درباره اثرات روانی پس از تجاوز به گزارشگر حال وش گفته است: “تا مرز خودکشی رفتم الان که برات میگم آتش میگیره تموم بدنم شبی نبوده کابوس نبینم. طوری افسردگی داشتم که خواستم خودمو راحت کنم اتفاقا قرص برنج هم گرفتم بعد گفتم چرا خودمو نابود کنم باید بایستم اینا رو مجبور کنم پاسخگوی جنایات خود باشم”

قابل ذکر است بسیاری از بازداشتیان معترض اعتراضات اخیر که از بازداشتگاه های اطلاعات سپاه در سیستان و بلوچستان آزاد شده اند دچار افسردگی شدید شده اند و ارتباط خود را با اطرافیان شان قطع کرده اند و حتی بسیاری از دختران و پسران دانشجو که در طول اعتراضات سرتاسری در سیستان و بلوچستان بازداشت شده اند، پس از آزادی ادامه تحصیل در دانشگاه را رها کرده اند. بسیاری بیم آن دارند که این رفتار بازداشتیان آزاد شده ممکن است نتیجه روانی برخورد ماموران و بازجویان اطلاعات سپاه با آنها در طول دوران بازداشت باشد.

آنچه که مسلم است و شواهد و قرائن نشان میدهد سازمان اطلاعات سپاه از تعرض و تهدید جنسی و در مواردی تجاوز جنسی به عنوان ابزاری برای اعتراف گیری، سناریوسازی و کشتن روانی معترضین و همچنین گسترش دادن جو ارباب و خفقان در بین مخالفین خود بهره

میگیرد. [زن زندگی آزادی](#) #زاهدان #تجاوز جنسی به معترضان

مطالب، نشریه ها و مصاحبه های تلویزیونی سازمان رهائی زن را می توانید از طریق آدرس های زیر دنبال کنید و با ما همراه باشید

سایت نشریه رهایی زن

<https://rahaizanorg.blogspot.com>

آرشیو مقالات

<http://rahai-zan.blogspot.com>

برنامه ها، تلویزیون و مصاحبه ها

<https://www.rahaizan.tv>

تلگرام رهایی زن

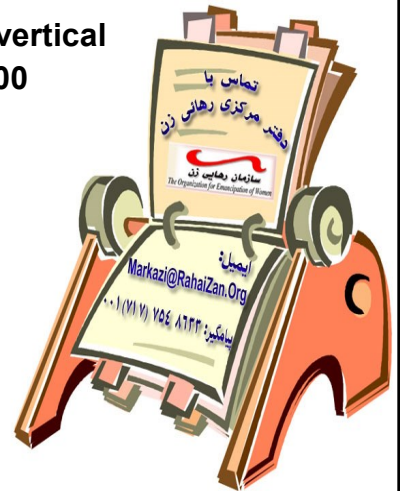
@rahaizan

تلویزیون رهائی زن از کانال یک روی ماهواره "هات برد" هر هفته دوشنبه ساعت 20:30 و چهارشنبه ساعت 15:00 بازپخش برنامه به وقت تهران می توانید بیننده

تلویزیون رهائی زن باشید.

فرکانس ماهواره:

Chanel One- Hatberd
HoT BIRD
Frequency 11541 vertical
Symbol Rate: 22000
Pol V
FEC 5.6

برای همکاری و تماس با نمایندگان سازمان رهائی زن در کشورهای مختلف

سن دیگو جنوب کالیفرنیا: فیروزه فرهی

تلفن تماس: 858-531-1344

ایمیل: firouzeh.farrahi@yahoo.com

Location: 5240 fiore TER #213

San Diego"Ca 92122

دیگر نقاط آمریکا: مینو همتی

ایمیل: minohemati@gmail.com

آلمان: شراره رضانی

تلفن تماس: 00491737237038

ایمیل: shararehzeaei.p@gmail.com

سوئد-استکهلم: رعنا کریم زاده

تلفن تماس: 0046739286842

گوتنبرگ سارا مرادی

تلفن تماس: 0046704499853

ایمیل: sara_tina2003@yahoo.com